

Turinys

Kronika

Klausimai ganytojams	2
<i>Kun. Artūras KAZLAUSKAS</i> Ar tikite?	3
Evangelija mažiesiems	4
<i>Jonas MALINAUSKAS,</i> <i>Dalė GUDŽINSKIENĖ</i> Bažnyčios pulsas	6
<i>Antanas GAILIUS</i> Gyvenimo baimė	8
<i>Vanda IBIANSKA</i> Karolis Wojtyła – žmogus ir šventasis	9
<i>Romanas KAZAKEVIČIUS</i> Dievo piligrimas	12
<i>Tomas VILUCKAS</i> Padalytoji širdis	14

Didelės ir mažos kryžkelės

<i>Kun. Kęstutis K. BRILIUS MIC</i> Pasigailėk, kad atsiversčiau	16
<i>Jūratė KUODYTĖ</i> Atleiskite, bet aš nesuprantu...	17
<i>Sigita PURYTĖ</i> Jėzaus troškimas	18
<i>Kun. Danielius DIKEVIČIUS</i> Gailestingumo akivaizdoje	20
<i>Br. Jonas Emanuelis CSJ</i> Svarbiausioji Dievo savybė	21
<i>Kun. Žydrūnas VABUOLAS</i> Priekabus gailestingumas	24
Norėčiau pasivažinėti papamobiliu	26

Veidu į vaiką

<i>Laura ALEKNIENĖ</i> Vaikai pataiso Dievo įvaizdį	27

Jaunimo iššūkis

<i>Simonas BENDŽIUS</i> Kai krikščionys pavojuje	28

Atokvėpio valandai

<i>Giovannino GUARESCHI</i> Žaliakėpuris vaiduoklis	30
<i>Dovilė ZELČIŪTĖ</i> Gyvenimu paliudytas Žodis	33

Gero kino kampelis

<i>Ramūnas AUŠROTAS</i> <i>Švelnus gailestingumas</i>	34

Gyvenimas kaip senas vynas

<i>Vanda IBIANSKA</i> Refleksijos	35

Šypsenos be raukšlių	36

Brangieji Prisikėlusiojo bičiuliai,

būkite dar ir dar kartą pasveikinti sulaukę šventų Velykų! Na ir kas, kad jas šventėme balandį ir jau praeitame numeryje sveikinome Jus. Tačiau tokį didį džiaugsmą nuostabioji Viešpaties Sužieduotinė bei mūsų Motina Bažnyčia švenčia lyg pamišusi iš laimės – iš pradžių visą oktavą, paskui net penkiasdešimt dienų iš eilės, o vėliau dar ir kiekvieną sekmadienį! Tai kaip mes galėtume nedžiūgauti sykiu su ja ir nesveikinti vieni kitų?! Aleliuja, aleliuja, aleliuja!

Na, o „Artuma“ šį kartą nutraukia šių metų temų ciklą apie didžias nuodėmes ir gražiausias dorybes... dėl vieno nepaprasto įvykio ir vieno dar nepaprastesnio žmogaus. Jums jau visiems puikiai žinoma, kad mūsų ganytojai paskelbė Dievo Gailestingumo metus, o gegužę pradėjo vienu pagrindiniu šių metų įvykiu – pirmą kartą Lietuvos istorijoje rengiamu nacionaliniu Dievo Gailestingumo kongresu Vilniuje. Maža to, lyg būtų žinoję mūsų mielų vyskupų planus, Apvaizda bei popiežius Benediktas XVI staiga patvarkė taip, kad tą pačią gegužės 1-ąją didis Dievo vyras ir žmonių draugas Jonas Paulius II paskelbiamas palaimintuoju. Maža to, kaip tik tas beatifikacijos sekmadienis sutampa su Dievo Gailestingumo švente, kurią pats Jonas Paulius II Bažnyčioje įvedė ir tos šventės išvakarėse iškeliaavo pas Tėvą. Maža to, dar ir pats Jėzus savąjį Gailestingumą apreikšti pasauliui panoro kažkodėl ne kur kitur, o būtent Vilniuje! Tai kaipgi, mielieji, mes galėtume nutylėti tokius dalykus?! Todėl ėmėm ir ryžtingai pakeitėm temą. Ir paskui kiek sutrikom, nes, pasirodo, ne taip jau lengva pasakyti kažką nebanalaus apie tokius įvykius beigi asmenis, kaip, pvz., popiežių, vadovavusių Bažnyčiai beveik ilgiausiai ir kone per trumpiausią laiką paskelbtą palaimintuoju... Ir dar kai kiekvienas iš mūsų jį puikiai prisimenam bei turim apie jį savo nuomonę!.. Bet vis tik ryžomės ir nuolankiai supratę, kad apie didįjį Karolį visko neišsakysime, nutarėme savo ir Jūsų žvilgsnius bei širdis kreipti į ten, kur, įkandin Viešpaties, jis pats uoliai kvietė mus, Bažnyčią ir visą pasaulį – į *Gailestingumą*. Tiesa, ir šią esminę Dievo savybę, kurią įvardijantis žodis, regis, jau taip devaluotas, ne ką lengviau aprašyti... Kaip mums pavyko – spręsti Jums.

Bet galiausiai noriu paprašyti Jūsų... mielosios Mamos, Motutės, Motinos ir Moterys – gailestingumo, nes šį kartą taip smarkiai užsižiūrėję į Dievo gailestingumą, kurį Jėzus apreiškė per moterį, į Joną Paulių II, kuris taip Jus mylėjo ir daugybę kartų įvairiom progom nepaliovė aukštinęs Jūsų orumo, kilnumo bei grožio, kuris pats taip anksti neteko savo Mamytės ir kuris paskutiniuosius savo žodžius šioj žemėj ištare moteriai... mes taip įsigilinom į visa tai, kad šiame gegužės numeryje nepalikome deramos vietos Jums. Atsiprašome ir apkabiname Jus savo varganom rankom, širdim ir maldom, ir jau žinom, kad Jūs mums atleisit, nes Jūs tokios panašios į Tą Motiną, kuri nuolat nuolankiai buvojo šešėly... ir buvo labiausiai išaukštinta tarp visų Moterų. Ačiū Jums ir Jai!

Jūsų Darius Chmieliauskas

